

# KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných  
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 9.

XXI.ročník

Vychází v září 2023



Vážení čtenáři, u sv. Matouše 20,1-16a čteme, jak Pán Ježíš připodobňuje Boží království k hospodáři, který celkem 5x jde za den, aby najal dělníky na práci. Poslední dělníci přišli hodinu před výplatou. Všem bylo zapláceno stejně-po denáru. Vzhledem k tomu, že denár představuje obraz darovaného božího království, což znamená, že všichni dostali všechno. Když už mám vše, tak co bych ještě chtěl mít? Věřme, že Bůh nám dává vše, co potřebujeme ke šťastnému životu v nebi. Pokud bychom usilovali jen o šťastný život jen na zemi, tak bychom se s Bohem míjeli. Zastavme se, zamysleme, sněme o nebi, které nám dá Bůh. Sněme o dobru, o lásce, o kráse, o milosrdenství, o odpuštění. Možná by nám to mohla přiblížit zkušenost jednoho pana faráře, který měl na pobytu na faře nějaká děcka. V kostelíku byl vymalovaný strop s obrazem korunování P. Marie. A on jim jednou řekl: „Tak děti, co budeme dnes dělat? Ona požádala: „Nechte nás, abychom se dívaly do nebe. A tak si posedaly na zem a lehly a potom dívaly se na krásně malovaný strop z nebeské scény. A tam vydržely. No, řekneme si, že to jsou děti. Ale i my dospělí udělejme si čas na dívání do nebe. Jaký je Bůh. Tento Bůh také nenechá člověka na pospas. V evangeliu je řečeno, že hospodář přicházel, aby dělníky najal. Oni za ním nešli. Ale On za nimi. Jsme vděční za to, že máme oporu v Božím slově, kde se říká, že Bůh člověka chce najmout pro dobrou věc, pro jeho království. Mnozí to nevědí. Nikdo je neoslovil, nenajal, nepřitáhl. Ale prosme jako děti nebeského Otce, aby svou lásku dal zjevit i dalším. Aby už zde na zemi se mohli další dívat do nebe a snít jako vzpomínané děti.

Milí čtenáři, v měsíci září slavíme sv. Ludmilu a sv. Václava. Ti tvoří, jak věříme duchovní zázemí naší země. Co si od nich můžeme vyprošovat. Tak třeba od sv. Ludmily, jak chtěla vycouvat z konfliktu se svojí tchýní. Sv. Václav, jak se chtěl domluvit a neprolévat krev. Tak přejí a vyprošují, abychom dokázali vycouvávat ze vztahů nepřátelství a napětí. Abychom byli schopni nabídnout smíření. A to přejí osobně, ale i pro naši zemi, aby dokázala druhým pomáhat k míru, ne k válce.

*J. Lízner*

## PRIORITOU JE MÍR

Do hloubi náboženských tradic je vepsáno přikázání pokoje. Neodkladnou povinností, kterou mají všichni političtí představitelé před Bohem, je skoncovat s válkou. Mír je prioritou každé politiky. Bůh bude žádat vydání počtu od těch, kteří nehledali mír nebo podněcovali napětí a konflikty, a to po všechny dny, měsíce a roky válek, jež postihly národy.

Pro svou moudrost se nám nabízí slova Ježíše: „Vrať svůj meč na místo. Všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou“ (Mt 26,52)

Ti, kdo tasí meč, možná ve víře, že tak rychle vyřeší svízelné situace, zakusí smrt, jež pochází z meče, sami na sobě, na svých blízkých i na svých zemích.

„To stačí“ (Lk 22,38) je jednoznačná odpověď na každé násilí. Ježíšovo „To stačí“ překonává staletí a hlasitě doléhá až k nám: Už stačí mečů, zbraní, násilí a válek!

*Papež František*



## NOVÁ SMLOUVA

Škola víry znamená myšlení. Ale myšlení bolí (TGM) Ušetříte-li lidi myšlení, získáte je (Kipling) Proto má tolik stoupenců názor: „Vždycky to tak bylo! Nic se nesmí změnit!“

**Pohané:** Pradávní lidé cítili svoji nahodilost, bezmocnost. Oběťmi chtěli usmířit neznámá božstva. Hromy a blesky jim naháněly strach.

**Židé:** Staří Hebrejové byli dál. Měli inspiraci jediného nezpodobnitelného Boha Jahve, dokonalého, svatého. Oběťmi odprošovali za své hříchy, oběťmi i děkovali za ochranu i pomoc. Dávali, co měli nejlepšího, Pánu.

**Křesťané:** Žili tímto způsobem dál. Jen místo zápalných obětí nastoupila jediná dokonalá oběť: ukřižovaný Ježíš Kristus. Prostě: dávali (a dávají) Bohu to nejcenější, co dostali. Jeli dál v kolejích Starého Zákona – a jedou až podnes.

Nepochopili úžasnou změnu Nového Zákona, Nové Smlouvy, že se úlohy obrátily, že Bůh teď dal lidstvu to nejcenější co má... Že je to teď Bůh, který „obětuje“ lidem. To jde těžko pochopit člověku, který se cítí nejlépe na kolenou, jistý jen v pozici otroka. Je si tam jistý, nemusí myslet. (také je lehčeji ovladatelný) Nemá odvahy vstát a jít Kristu do náruče. Vždyť je hříšník, musí být pokorný! Převládá v něm nedůvěra a strach. Proto mu stačí Boží slitování, odpuštění. De facto, křesťanství je o 2000 let zpátky. Člověk zůstal na kolenou. Nepochopil...

**Starý zákon:** člověk dává Bohu to nejdražší, co vlastní.

**Nový Zákon:** Bůh dává člověku to nejdražší, co vlastní.

*Rybář na poušti, (vybrala M.V.)*

## VICE CÍRKVE

### JAN EVANGELISTA URBAN V ROCE 1968 napsal....

„Církev bude vždy diasporou, bude mizet z očí lidí a nebude už ani pronásledována. Církev diaspory se nebude spoléhat na podporu státu, nýbrž jen na dobrou vůli jednotlivců nebo malých skupin. Kněžstvo nebude mít zvláštní postavení a přednosti. Nebude dokonce ani zvláštním stavem. Bude se vykonávat vedle civilního zaměstnání. Církev nebude mít podobu sociální instituce, nebude mít politický vliv ani politické ambice, jen zůstane její náboženský charakter.... Bude mizet velká a řídká církev a církev budoucnosti se bude stahovat, zhušťovat do malých skupin a bude žít v malých skupinách....

### Martin Vaňáč (Na cestě k dialogu v církvi. Diskusní setkání Olomouc 16.- 17.5. 2014)

Úkol biskupů a kněží je hledat charismata. Podporovat charismata. My v katolickém prostředí sbíráme seznamy hříchů a všechno, co děláme špatně. Máme ale nacházet to dobré, co umíme, jaká máme obdarování, hledat způsoby, jak tato obdarování využít ve prospěch místního společenství...

(vybrala M.V)



### Mariánská poutní místa



#### 101. Králíky-Hora Matky Boží - kostel Nanebevzetí Panny Marie

Mariánské poutní místo Hora Matky Boží se nachází nad městem Králíky nedaleko státní hranice s Polskem pod Kralickým Sněžníkem.

První zmínka o městě Králíky se váže k roku 1367. Nad městem na hoře o výšce 760 m n. m., která se dříve nazývala „Lysá Hora“, králícký rodák Tobias Jan Becker, svatovítský kanovník, a později královéhradecký biskup, založil monumentální poutní komplex.

Založení tohoto místa, bylo splněním slibu, který složil, když byl ještě malým chlapcem. V době třicetileté války na horu přicházel spolu s ostatními dětmi z Králík a okolí, aby se s nimi modlil za mír.

Poutní komplex se začal stavět roku 1696, ale podle některých svědectví již zde dříve stávala svatyně. Lidé na stavbě pracovali velmi obětavě, nosili cihly a kameny a všechny práce vykonávali ručně, bez nároku na peněžní odměnu. Za čtyři roky 21. 8. 1700 byl kostel posvěcen a na hlavním oltáři umístěn obraz Panny Marie Sněžné. Od té doby se hora začala nazývat „Hora Matky Boží“, jak ji nazval zakladatel Tobias Jan Becker.

Po dokončení kostela se začal budovat klášter. Po jeho dostavbě povolal biskup Becker řád Servitů – Služebníků Panny Marie, kteří sem přišli roku 1710 konat svoji službu. Během Za vlády císaře Josefa II. bylo rušeno mnoho poutních míst a klášterů a zakazovány poutě, jelikož odvádějí lid od práce. Podle legendy zachránily klášter humor a inteligence jednoho z řeholníků, který na otázku kde je střed světa odpověděl, že tam, kde je Jeho Císařská Milost.

Srdcem tohoto poutního místa je zmíněný obraz Panny Marie Sněžné. Dříve než byl darován tomuto poutnímu místu, byl jeho vlastníkem Tobias Jan Becker, který jej dostal jako student od hraběnky Putzardové ze Slatiňan u Chrudimi, v době, kdy byl vychovatelem jejích vnuků. Uviděl u ní obraz, který byl kopií malby z baziliky Santa Maria Maggiore v Římě. Ten ho natolik fascinoval, že se ze všech sil snažil ho získat. Hraběnka obraz nakonec s těžkým srdcem věnovala. Tobias měl obraz s sebou všude, kde jako kněz působil a nabádal lidi, aby se modlili a ctili jej. Později, když obraz věnoval na Horu Matky Boží, byl dodatečně ozdoben stříbrnou tunikou, perlami a zlatým řetízem.



*Vybral R. Jozíf*



## O podivuhodném přátelství a putování Tobiáše

Na hlavním oltáři farního kostela sv. Andělů strážných v Kostelci nad Černými lesy máme před očima neobyčejný příběh v podobě soch Rafaela a Tobiáše.

Alespoň ve zkratce - příběh se odehrává v době, kdy byly severní izraelské kmeny odvečeny do Asýrie (8. století před Kristem). Tóbit (Tobiášův otec) přes zákaz pochovává své popravené soukmenovce, je mu zabaven majetek a poslán do exilu. V exilu navíc nešťastnou náhodou oslepne, a to vyvolá velké napětí mezi ním a jeho manželkou. Tóbit se modlí, aby zemřel. A na jiném místě se trápí Sára, která byla sedmkrát

zasnoubena, ale zlý démon Asmodeus všechny její snoubence zabil. I ona se trápí a chce se oběsit. Oba však nakonec své trápení svěřují Hospodinu. A Hospodin neposílá anděla smrti, ale anděla života, archanděla Rafaela.



Nemocný Tóbit posílá do Médie svého syna Tóbiáše, aby vyzvedl peníze, které tam uschoval u přítele; na cestě jej provází jeho pes (zmínka o psu je také zvláštní, navíc je pes znovu zmíněn bez dalšího vysvětlení při návratu Tóbiáše) a právě archanděl Rafael, jehož ovšem Tóbiáš považuje za Azariáše, známého jeho otce. Na cestě pak Rafael zachránil Tobiáš před dravou rybou, z které pak Tobiáš na jeho radu uchoval srdce, játra a žluč.

V Médii poznává Tóbiáš již zmíněnou Sáru. Tóbiáš s pomocí Rafaela démona přemůže (právě díky uchovanému srdci a játry zmíněné ryby) a vezme si Sáru za manželku. Po svatbě se se ženou vrací Tóbiáš k otci, jehož uzdravuje dle Rafaelova návodu (pomocí žluči z oné ryby).

Když se za vše chtějí odvděčit, Rafael odhaluje svou totožnost, že je jedním se sedmi andělů před Pánem. Příběh podtrhuje význam víry v životě a ukazuje cenu dobroty.

Vybral R. Jozíf

*P.S. Obrazy z tohoto putování lze nalézt již ve starořímských katakombách.*



## 85 výročí Mnichova 1938

K tomuto temnému výročí bych rád připomněl pár slov pařížského arcibiskupa kardinála Jean-Marie Lustigera, která pronesl při kázání v katedrále sv. Víta 2.dubna 1989:

*Je mou povinností uznat zvláštní dluh, který vůči vaší zemi a vaší církvi máme. Nezapomněli jsme na vás, to je první věc. Kterou vám musím sdělit. Když se dnes my, křesťané z Francie, modlíme za vás ostatní, cítíme velké výčitky svědomí.*

*A domníváme se, že zkoušky, jimiž byla Francie podrobena jako národ a jako církev, jsou důsledkem nedostatku morální a duchovní odvahy před padesáti lety, když ponechala Československo jeho opuštěnosti.*

*Pamatujeme si, že srdce Evropy bije v Praze. A toto srdce je křesťanské!*

Vybral R. Jozíf

## Druhá pražská defenestrace

Slovo defenestrace vzniklo z latinské předložky *de* (nesoucí význam z nebo také  *pryč*) a výrazu *fenestra* (*okno*) a znamená „vyhození z okna“, po roce 1618 to v okolních zemích považovali za český národní zvyk.

K první pražské defenestraci došlo na počátku husitských válek 30. července 1419, kdy dav radikálních husitů v čele s Janem Želivským vyhodil sedm konšelů z oken Novoměstské radnice.

Ke druhé pražské defenestraci pak došlo 24. září 1483. Bylo to v době slabé vlády krále Vladislava Jagellonského (1456-1516) po válce o český trůn s jeho protivníkem Matyášem Korvínem (1443-1490), která skončila v roce 1479 podepsáním mírové smlouvy v Olomouci.

Místo klidu však docházelo ke střetům mezi katolíky, umírněnými kališníky a radikálními kališníky. Protože král se začal sbližovat s katolickou stranou, rozhodli se radikální kališníci pro násilný převrat.

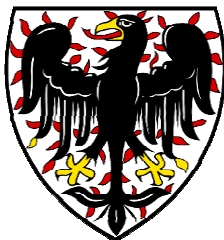
Signálem byl zvon Týnského chrámu o 8 hodině ráno 24. září 1483. Spiklenci pak zaútočili na staroměstskou, novoměstskou i malostranskou radnici. Scény, které se pak odehrály, byly velmi brutální. Na Novoměstské radnici dav ubyl čtyři radní, dva obecní starší i rychtářova písaře. Konšela Václava Párala zdivočelý zástup doslova rozsekal na ulici. Na Starém Městě zahynul rychtář Ambrož. Na Malé Straně se zatím jen zatýkalo. Pak spiklenci obrátili dav proti klášterům žebrových řádů. Dochází i k židovským pogromům. V dalších dnech povstalci obsazují Pražský hrad a Vyšehrad. Unavený král nakonec po roce váhání s výsledky převratu souhlasil (24.9.1484).

*R.Jozíf*

P.S. V podstatě ke třetí a známější pražské defenestraci pak došlo 23.5.1618. Za čtvrtou pražskou defenestraci se někdy považuje smrt Jana Masaryka 10.3.1948.



## Národní svatováclavská pout' 2023



Poutní mše svatá začíná 28. září v 10 hodin na Mariánském náměstí ve Staré Boleslavi, hlavním celebrantem bude Dominik kardinál Duka OP a kazatelem Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický.

<https://www.staraboleslav.com>

## **Z historického kalendáře**

- 2.září 1943** zemřel Metoděj Hošek, katolický kněz v Líšni, kazatel, řečník a národní pracovník, který založil Katolickou jednotu (80 let)
- 3.září 1313** zemřela Anna Přemyslovna, dcera Václava II. a Guty Habsburské, manželka Jindřicha Korutanského (710 let)
- 3.září 1673** pražský arcibiskup Matouš Ferdinand Sobek z Bílenberka položil základní kámen k dostavbě metropolitního chrámu sv. Víta na Pražském hradě za účasti císaře Leopolda I. (350 let)
- 3.září 1918** české duchovenstvo vydalo prohlášení, ve kterém přivítalo obnovu české samostatnosti jako dílo Boží spravedlnosti (105 let)
- 4.září 1938** pražský arcibiskup kardinál Karel Kašpar posvětil nový kostel sv.Františka z Assisi na Chodově (85 let)
- 4.září 1988** zemřela Nina Svobodová, spisovatelka, politička Československé strany lidové (35 let)
- 12.září 1243** zemřel český král Václav I. (780 let)
- 12.září 1948** zemřel Antonín Alois Weber, litoměřický biskup v letech 1931 až 1947 (70 let)
- 15.září 1968** zemřel Josef Kentenich, zakladatel a duchovní otec schönstattského hnutí (55 let)
- 23.září 1968** zemřel sv. Pio z Pietrelciny, známý italský stigmatizovaný kapucínský mnich (55 let)
- 25.září 1958** se narodil Jan Vokál, královéhradecký biskup (65.narozeniny)
- 27.září 1368** nákladem císaře Karla IV. byla dokončena kaple sv. Václava v katedrále sv. Víta v Praze (655 let)
- 29.září 1923** zemřel Antonín Cyril Stojan, olomoucký arcibiskup (100 let)
- 29.září 1938** podpis Mnichovské dohody (85 let)
- 29.září 1953** zemřel Jaroslav Ovečka, jezuita, autor teologických pojednání, profesor na arcibiskupském gymnasiu v Praze-Bubenči a překladatel španělské katolické literatury (70 let)

***Uzávěrka příštího čísla je 23. září 2023***

## POZVÁNKA

**Česká křesťanská akademie Vás srdečně zve na setkání  
s MUDr. Františkem Slavíčkem.**

**NAPLNIT ŽIVOT** tam, kde jsme

František Slavíček, narozený v Brně (1949), kde také vystudoval medicínu a byl tajně vysvěcen na kněze. O svém hledání a nalézání, jak naplnit tato dvě povolání, o svých cestách lékaře (Kamerun), o životě v Litvě, Itálii, Slovensku. O radosti a cestě k ní se podělí

**15. září 2023 v 19.hod. na faře v Kostelci nad Černými lesy**



**Ryszard Siwiec** (vyslovuje se: Ryšard Šivěc; \* 7.3.1909 Dębica – † 12.9.1968 Varšava) se stal v září 1968 první živou pochodní ve Východním bloku na protest proti srpnové invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa.



**Tragický let Korean Air 007 (KAL 007)**

Jednalo se o pravidelný civilní linkový let jihokorejské společnosti Korean Air, který se z ne zcela jasných příčin odchýlil z pravidelné trasy. Vletěl do sovětského vzdušného prostoru a byl sestřelen dne 1. září 1983. Při katastrofě nad mořem poblíž Sachalinu zahynulo na palubě letadla Boeing 747-230B zahynulo všech 269 osob.



**Program bohoslužeb v našich farnostech  
a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách  
nebo je sledujte na farním webu,  
který je na adrese:  
[www.farnostkostelec.cz](http://www.farnostkostelec.cz)**

*Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.*